

Volný den

PONDĚLÍ: Neděle – volný den

ROČNÍ OBDOBÍ

Jaro, léto, podzim, zima, to je celý rok,

stejně letos, jako loni, tak i napřesrok.

Po jaru je vždycky léto, podzim po létu,

a nežli se nadějeme, zima už je tu.

Když je jaro v plné kráse, když má zelenou,

na trávníku kluci hrají s míčem kopanou.

Když se hlásí horké léto, rostou jahody,

sejdeme se všichni spolu někde u vody.

DNY V TÝDNU

V pondělí, v pondělí táta práci rozdělí.

V úterý, v úterý dá nám čisté zástěry.

Ve středu, ve středu už to s rýčem dovedu.

A když přijde čtvrtek, ryji jako krtek.

A když přijde pátek, už čekáme svátek.

V sobotu, v sobotu skončíme tu robotu.

A když přijde neděle, vstává se nám vesele.

NEDĚLE

Sedmým dnem bývá neděle,

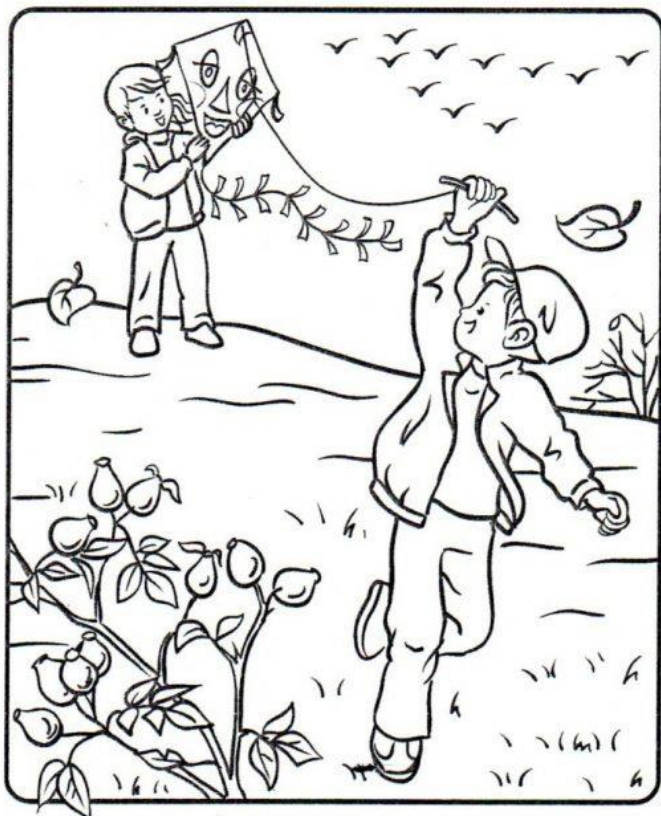
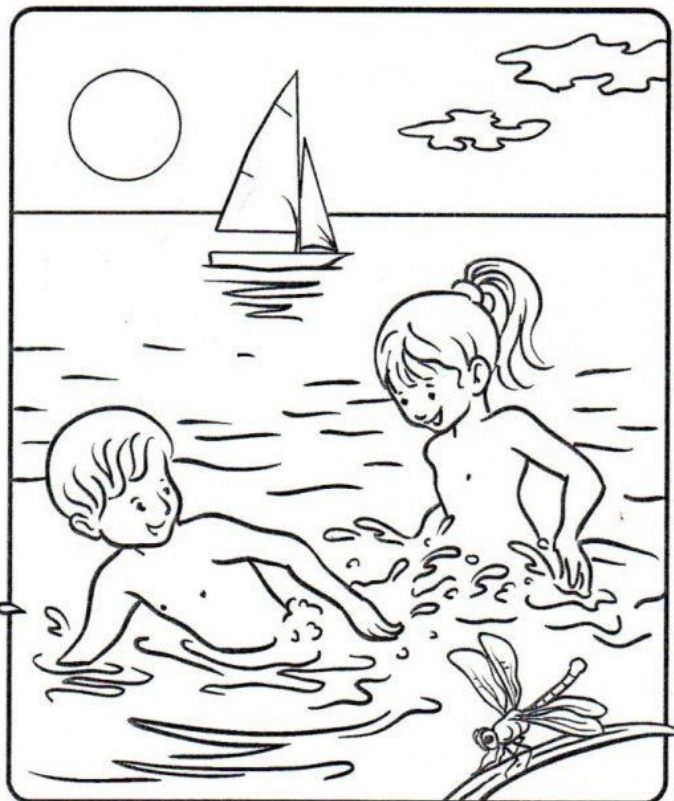
je svátek, nic se neděje,

nedělí týden končí

a dny se s týdnem loučí.

ROČNÍ OBDOBÍ

Poznáš podle obrázků roční období? Řekni, co děláme na jaře, v létě, na podzim a v zimě.

ÚTERÝ: TĚLOCVIK

Rytmizování písničky – ČERVENÝ ŠÁTEČKU: hra na tělo (tleskání, pleskání o stehna, pleskání prsty o sebe)

Pohybové ztvárnění písničky – ČERVENÝ ŠÁTEČKU

Červený šátečku,

kolem se toč (3x).

Má milá se hněvá,

já nevím proč (3x).

Tra la, la, la, la, la, la,

červená fiala,

tra la, la, la, la, la, la,

fialenka.

Krok doprostřed kruhu a zpět vzad.

Pomalé otáčení na místě, ruce v bok.

Krok doprostřed kruhu a zpět vzad.

Pohupování v kolenou vpravo a vlevo.

Chození po kruhu, držení za ruce.

Maminčin šátek

TENHLE ŠÁTEK MÁ
MAMINKA MOC RÁDA

TROCHU JÍ HO
VYLEPŠÍME

STŘEDA: OBLÉKÁNÍ NA RŮZNÉ PŘÍLEŽITOSTI

O pyšné noční košilce

Považte, děti, co se pejskovi jednou stalo!

Hopsal, skákal, hrál si s kočičkou na louce, váleli sudy, dělali kotrmelce a všelijaké jiné komedie, a přitom si někde vrazil do pacičky ostrý střep. Byl to malý střep, ale hodně to bolelo a nemohl na tu nožičku dobře došlápnout.

„Je to ale nerozum a neopatrnost,“ hubovala kočička, „nechat takhle někde válet střepy. To by lidé neměli nikdy dělat! Střepy se mají vždycky pěkně uklidit. Pak na to někdo šlápne, třeba některé zvířátko, nebo třeba i děti, když jsou bosy, a rozříznou si nožičku a pak to bolí a teče jim z toho krev. Pojd', pejsku, můj chudáčku, moje nynyny, ty můj pišulko a pišulánku, můj pišiši a pišišišítku, ty můj broučku zlatý, pojd', ty moje ubohá pišišindo, já tě vezmu domů a zavážu ti tlapičku, aby tě ta bolístka tak nebolela!“

Doma kočička pejskovi tlapičku pofoukala a vymyla a zavázala, aby ho ta bolístka tak nebolela. „Já se bojím, aby se mně z toho neudělal vřes,“ povídal pejsek, když mu to kočička zavazovala.

„Co aby se ti z toho neudělalo?“ divila se kočka.

„No, vřes aby se mně z toho neudělal. To se přece někdy z takových bolístek udělá velká bolenice, napuchne to, až je z toho velká boule, kolem je to červené a uvnitř bílé a tomu se říká vřes. A ten pak moc bolí.“ – „Aha, ty myslíš vřed!“ pochopila kočička.

„Ale ne! Vřes myslím. Přece vřed roste u lesa a dává se do vázy!“ řekl pejsek.

„Ale kdepak!“ řekla kočička, „to si to pleteš. Přece vřes se dává do vázy, a ne vřed. Hihih, kdopak by si dával do vázy vřed! To se přece nedělá, to ne, to ne!“

„Ty si to pleteš!“ hádal se pejsek. „Z bolístky se někdy udělá vřes a u lesa roste vřed. Tak je to!“

Tak si tomu tedy říkej, jak chceš, ale já se ti musím smát, až to povím dětem, tak se ti budou smát taky,“ řekla kočička a položila pejska na polštář.

Pejsek seděl na polštáři s tlapičkou zavázanou a čekal, až se mu na ní udělá ten vřes.

Čekal dlouho, vrtěl sebou všelijak, ale běhat nemohl, a tak mu byla dlouhá chvíle. „Co mám dělat, co mám dělat!“ naříkal, „já mám dlouhou chvíli. Prosím tě, kočičko, povídej mně něco.“

„A co bych ti povídala?“ řekla kočička.

„Povídej mně nějakou pohádku!“ řekl pejsek.

„A jakou?“ ptala se kočička.

„Nějakou hezkou,“ žádal pejsek. „Povídej, povídej!“

„Chtěl bys o noční košilce?“ ptala se kočička.

„Tak, o noční košilce, ale musí to s ní nakonec dobře dopadnout,“ poručil si pejsek.

„Tak tedy o noční košilce,“ řekla kočička a začala vypravovat:

„Tak byla jednou jedna noční košilka a ta byla chudá. A protože byla chudá, tak na sobě neměla žádné červené, ani modré, ani žluté, zelené nebo fialové proužečky, ani žádné vyšívaní s kuličkami, čtverečky, hvězdičkami, kytičkami, ani lístky. Byla jenom bílá, ale přitom byla moc hodná. A tak šla jednou na procházku a potkala jinou noční košilku.

„Jéje, to je krásná košilka!“ vykřikla ta chudá noční košilka. Ona ta druhá noční košilka byla bohatá a byla krásně barevná a měla na sobě vyšívané čtverečky, proužečky a všelijaká kolečka a všecko možné, jak moc byla zdobená.

„Ach košilko, ty jsi tak krásná, ty se mně tak tuze líbíš,“ řekla ta chudá noční košilka té bohaté noční košilce, „pojď si se mnou hrát!“

Ale ta bohatá noční košilka byla pyšná.

„Nepůjdu!“ řekla, „ty na sobě nemáš žádné proužečky, ani žádná kolečka a nic, s tebou já si nebudu hrát!“ To řekla a šla pyšně dál.“

„To nebyla hodná noční košilka,“ řekl pejsek, „když si s tou chudou košilkou nechtěla hrát.“

„Baže nebyla,“ řekla kočička. „Však taky, jak si potom hrála sama, tak na sebe nedala dobře pozor a hrála si v blátě a moc se umazala.“

„To měla z toho, že byla pyšná!“ řekl pejsek, „a teď zas povídej dál!“

„No tak teda,“ povídala kočička dál, „tu chudou noční košilku to trápilo a byla z toho smutná. Šla domů, sedla si na postýlku a byla pořád ještě z toho smutná, jak si ta pyšná noční košilka s ní nechtěla hrát. A tu k ní přišel takový andělíček a povídá jí: ‚Proč jsi tak smutná, košilko?‘

„Já jsem smutná,“ řekla chudá noční košilka, „protože jsem potkala krásnou noční košilku, ta byla vyšívaná a měla na sobě všelijaká kolečka, jahůdky, čtverečky a proužečky a ta se mně tak tuze líbila a já jsem si s ní chtěla hrát, ale ona nechtěla, protože jsem chudá a nemám na sobě žádné takové vyšívaní, jako měla ona.“

„Nic si z toho nedělej,“ řekl andělíček. „Jen se pěkně svlékni a jdi hajat. Však ono se to do rána už třeba nějak spraví.“

Tak se tedy ta chudá noční košilka svlékla a šla pěkně hajat.

A když spala, zavolal ten andělíček ještě jiné andělíčky a ti tu košilku krásně vyšívali a udělali na ní proužečky a červené tečky a čtverečky a ještě takové všelijaké věci, jak to má kdo rád, a

ještě ji pěkně vyžehlili a pak zas odletěli. A když se ráno ta noční košilka probudila a oblékla se, tu se ani nemohla poznat. Šla na procházku a teď potkala tu pyšnou noční košilku, která si s ní včera nechtěla hrát. A ta pyšná noční košilka byla dosti umazaná, to jsme už povídali, a nemohla tu košilku ani poznat. „To je krásná noční košilka,“ řekla si, „kdyby si tak chtěla se mnou hrát!“

„Ať si s ní ta chudá košilka hraje!“ řekl pejsek kočičce. „Ať si s ní hraje a není taky pyšná, když tamta byla pyšná a nechtěla si s ní hrát!“

„To také že nebyla pyšná, ta chudá noční košilka,“ řekla kočička, „třebaže teď byla čistá a měla na sobě tečky a čtverečky a proužky. Ona řekla té pyšné: „Jen si pojď se mnou, ty košilko, hrát!“

„To je dobře, to se mně líbí,“ řekl pejsek, „že se nestala pyšnou. A na co si všechno hrály?“

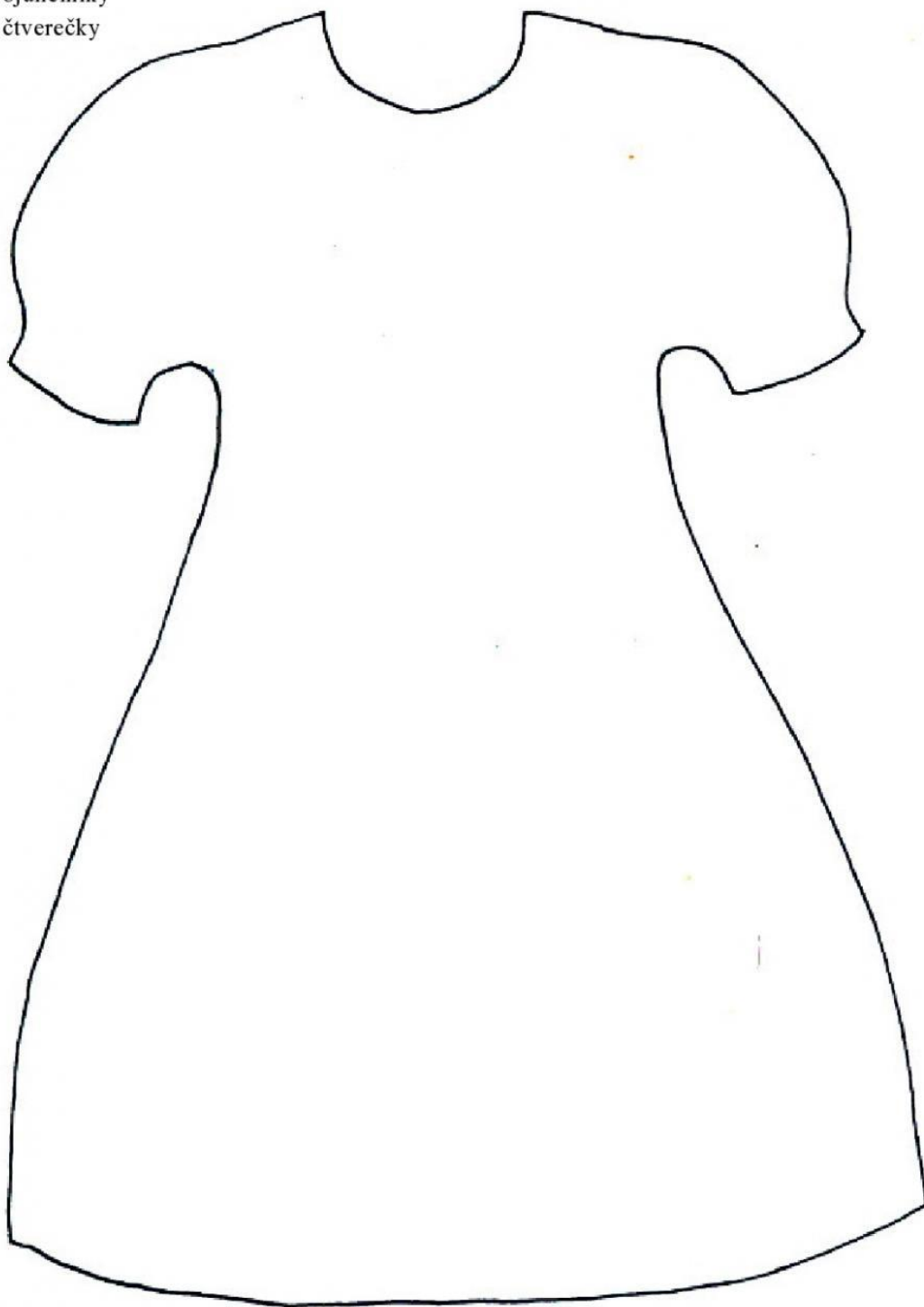
„No na všechno si hrály,“ povídala kočička. „Hrály si s panenkami i na prodávanou, na školu i na honěnou i na schovávanou, dělaly si věnečky a zahrádku, hrály si na vaření a na návštěvu a na všechno možné, až si dost vyhrály, a pak šly spolu do jedné postýlky spát. A ta pyšná noční košilka už nebyla pyšná, ona si řekla, že už nikdy pyšná nebude, a potom si ty dvě noční košilky spolu hrály každý den a nikdy se ani spolu nehádaly, ani žádná z nich nechtěla jedna druhé poroučet.“

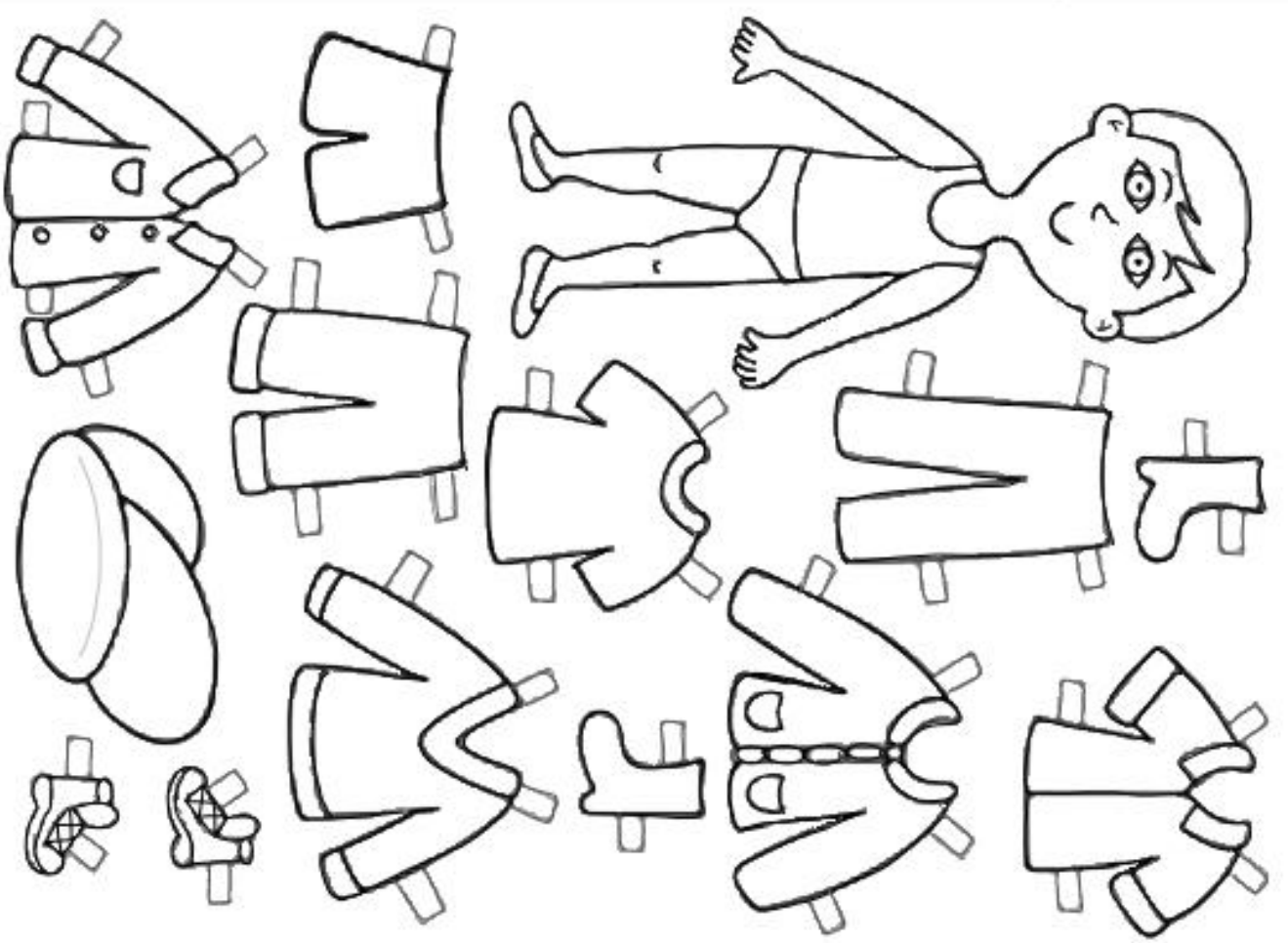
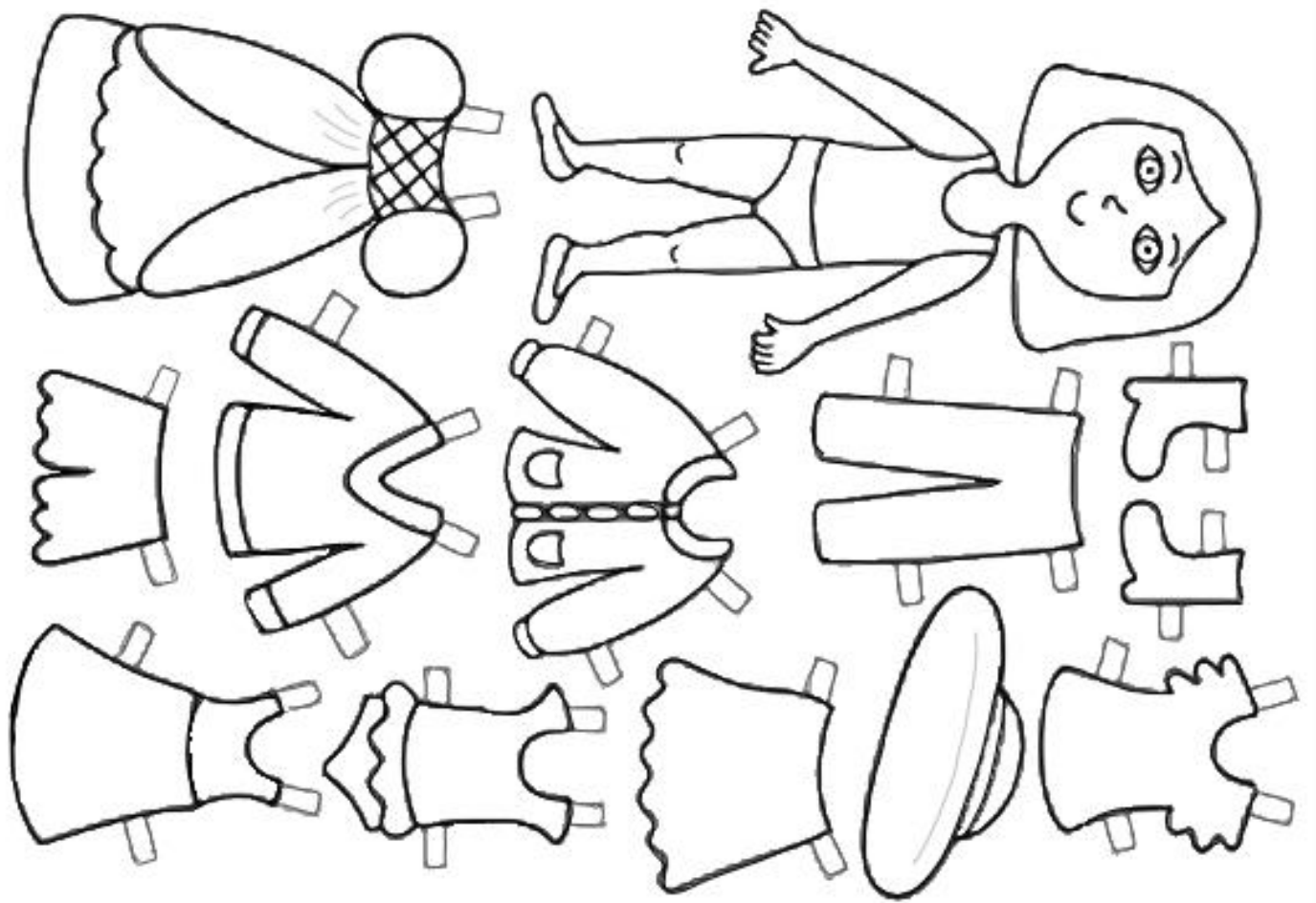
„Tak to bylo dobře,“ řekl pejsek. „A mne už tlapička nebolí. Já jsem na tu bolístku při tom povídání docela zapomněl.“

Bud' jako andílek a zkus vyzdobit svoji košilku.

Namaluj:

- 5 červená kolečka
- 2 modré obdelníky
- 4 žluté trojúhelníky
- 3 zelené čtverečky

ČTVRTEK: NA NÁVŠTĚVĚ

Slušné chování, nejen na návštěvě.

Pusťte si pohádku o slušném chování:

<https://www.youtube.com/watch?v=BgWAffSKnh0>

Otázky pro děti: Co jste v pohádce viděli? Koho pouštíme v autobuse sednout?
Jak se chováme ke kamarádům ve školce?

Co uděláš, když zakašleš, kýchneš nebo zívneš?

Co musíš udělat, než si sedneš k jídlu?

Co uděláš, když dostaneš bonbony?

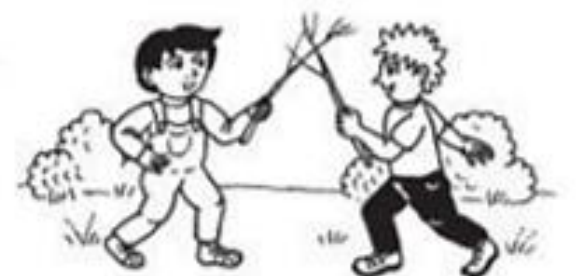
Kdo první podá ruku při pozdravu? Starší nebo mladší?

JAK SE SPRÁVNĚ CHOVÁME V NAŠÍ ŠKOLCE

Co je správně, vybarvi. Nakresli usměvavý obličej k situacím, při kterých se děti chovají bezpečně, a smutný obličej k těm, při nichž si mohou ublížit.

PÁTEK: DRAMATIZACE POHÁDKY

O třech prasátkách

Na jednom statku žila prasečí maminka, která měla tři syny. Jeden byl pracovitý a vždy mamince pomohl, ale zbylí dva byli líní, a nikdy neudělali žádnou práci pořádně. Když vyrostli a dospěli, poslala je maminka do světa, aby si tam postavili své nové domečky a naučili se sami hospodařit. Než odešli, nezapomněla jim připomenout, že si vždy musí dát dobrý pozor na zlého vlka. Tak se prasátka s maminkou rozloučila a s nadšením z nového dobrodružství se vydala do světa.

Prasátka se toulala po loukách, lesích a mezi poli, hrála si a dováděla. A tak přešlo jaro, léto a začal podzim. Sluníčko se schovalo za mraky, každý den přšelo a byla zima. Proto se prasátka rozhodla, že si postaví domečky. Všechna tři prasátka si našla místo nedaleko od sebe, připravila si pilu, kladivo, hřebíky, prkna, kbelík, sekeru, lopatku, metr a další náčiní a začala stavět. První prasátko bylo líné a vůbec se mu nechtělo tahat dřevo či kameny na stavbu domečku. Proto rychle postavilo domeček ze slámy a smálo se ostatním, jak dlouho jim stavba trvá. Druhé prasátko bylo trochu chytřejší a vědělo, že sláma toho moc nevydrží. Ale cihly a kameny se mu taky vláčet nechtěly. Tak postavilo domeček ze dřeva a za chvíli už se posmívalo třetímu prasátku, že mu stavba trvá tak dlouho. Třetímu prasátku dala stavba nejvíce práce. Nanosilo si cihly a pustilo se s chutí do stavění, protože vědělo, že cihlový domeček je nejbezpečnější. Jeho dva bratři se mu posmívali: „Kdybys stavěl jako my, byl bys už hotový!“ Ale třetímu prasátku to nevadilo: „Alespoň se na mě nedostane vlk, až přijde!“ A na jeho slova také brzy došlo.

Prasátka zanedlouho zjistila, že se okolo potlouká hladový vlk. Moc se polekala a schovala se do svých domečků. Vlč přišel k domečku ze slámy a volal na prasátko: „Prasátko, pojď ven, budeme si hrát!“ Když prasátko nevycházel, nadechl se a foukl do domečku. Všechna sláma se zvedla a odletěla a bylo po domečku. Naštěstí se první prasátko stačilo schovat v dřevěném domečku svého brášky. Vlč přišel k domečku ze dřeva. „Nebojte se, prasátka, pojďte ven, budeme si hrát,“ volal sladkým hlasem, aby prasátka ošálil. Ve skutečnosti už se ale těšil, jak si na prasátkách pochutná. Když prasátka ze strachu nevydala ani hlásku, nadechl se, foukl a nic se nestalo, jen pár větviček zapraskalo. Dřevo bylo přeci jen těžší, než sláma, tak se vlč musel nadechnout ještě jednou a z plných plic foukl do domečku. „Bác!“, domeček se rozsypl, že z něj nic nezůstalo. Naštěstí vystrašená prasátka stihla téct do cihlového domečku. Vlč přiběhl k domečku třetího prasátka a začal foukat. Foukal ze všech sil, foukal, ale domeček se mu rozfoukat nepodařilo. Dvě prasátka se chvěla ze strachu, ale třetí je utěšovalo: „Nebojte se ničeho, můj domeček je pevný, sem se vlč nedostane.“ Chvíli přemýšlel, až poodešel kousek od domečku, obrátil se k němu, rozběhl se a v plné rychlosti do něj vrazil. Domeček se ani nepohnul a vlka z nárazu bolelo celé tělo. Ale nechtěl to stále

vzdát. Nakonec ho napadlo, že vlezte do domečku komínem. Vylezl na střechu a už se chtěl spustit do komína, když tu se na něj vyřítíl oblak sazí a kouře z ohně, který třetí prasátko rozdělalo v kamnech. Vlk spadl ze střechy a utíkal pryč. Štípaly ho přitom od kouře oči a jeho připálený ocas. Tak vyzrálo třetí prasátko na vlka, a ten se od té doby už nikdy na pasece neukázal. Prasátka v bezpečí společně hospodařila v domečku z cihel a první dvě prasátka už vždy dělala vše pořádně a ani je nenapadlo, aby byla líná, jako dřív.

Otázky pro děti:

(Poznání, že v pohádce zvítězila píle a pracovitost nad pohodlností, dobro nad zlem a chytrost nad hloupostí)

Z jakých materiálů si jednotlivá prasátka stavěla domeček?

Kterému prasátku dala stavba jeho domečku nejvíce práce? Který domeček byl nejpevnější a proč?

Jaký byl vlk (vlastnosti)?

Jaké vlastnosti měla jednotlivá prasátka?

Jak se prasátka zachránila před zlým vlkem?

Vyrobte si jednoduché loutky a zahrajte si pohádku jako herci v divadle:

Hlavy prasátek a vlka obtáhněte, vybarvěte, vystříhněte a přilepte na špejli.

